

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/441/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613201295
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5613201295.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Ladislava Mejštríka, v právnej veci navrhovateľa Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, zastúpeného Advokátska kancelária Antovszká, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Žabotova 2/B, IČO: 36 866 881, proti odporkyni B. M., nar. XX. X. XXXX, bytom M. XXX, v konaní o zaplatenie 74,39 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 7C/51/2013-44 zo dňa 30. 4. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým v zostávajúcej časti žalobu zamietol,

p o t v r d z u j e .

V ostatnej časti, ktorá odvolaním účastníkov napadnutá nebola, p o n e c h á v a rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Odporkyni právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyni zaplatiť navrhovateľovi 36,87 Eur v mesačných splátkach po 5,- Eur, splatných vždy do 25. dňa kalendárneho mesiaca, počnúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pod následkom straty výhody splátok. V zostávajúcej časti žalobu zamietol. Žiadnemu z účastníkov náhradu trov prvostupňového konania nepriznal.

Z listinných dôkazov považoval za preukázané, že 5. 9. 2006 účastníci konania uzatvorili zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových služieb, na základe ktorej bol odporkyni zriadený účet. Písomnosťou zo dňa 10. 9. 2008 navrhovateľ od zmluvy odstúpil, vyčíslil debetný zostatok 36,87 Eur. Z výpisu z účtu zo dňa 16. 9. 2008 považoval za preukázané účtovanie položky úroky 0,30 Eur, balík Výhoda 1,96 Eur, vyrovnanie zostatku 39,13 Eur. Zo všeobecných obchodných podmienok, konkrétne čl. 23 považoval za zistené, že ak vznikne na účte debetný zostatok, resp. prekročené povolené prečerpanie, má banka právo uplatniť úročenie debetu, následne takýto úrok zúčtovať na ťarchu účtu, prípadne účtovať sankčný poplatok, ktorý je spolu s debetnými úrokmi uvedený v sadzobníku. Sankčným poplatkom sa rozumie zmluvná pokuta spojená s porušením, resp. splnením ustanovenia zmluvy, vrátane všeobecných obchodných podmienok zo strany klienta. Banka má právo meniť sadzobník. Podľa sadzobníka poplatkov sankčná úroková sadzba predstavovala 20 % ročne, ako aj sankčná úroková sadzba pri nepovolenom debete na osobnom účte. Podľa predloženého sadzobníka účinného od 1. 7. 2012 úrok z omeškania pri nepovolenom prečerpaní z účtu predstavuje 28 % ročne. Pokiaľ došlo k uplatneniu istiny v sume 36,87 Eur zo strany navrhovateľa, túto považoval okresný súd za dôvodnú. V

prevyšujúcej časti žalobu zamietol ako nedôvodnú. Pokiaľ sa týkalo istiny 36,87 Eur, táto predstavovala nezaplatený debetný zostatok na účte. Pokiaľ sa týkalo zaplatenia sumy 2,26 Eur, v tejto časti okresný súd žalobu zamietol, majúc za to, že po zániku zmluvy nebol daný dôvod účtovať ďalšie úroky a ani službu balík Výhoda a taktiež zamietol žalobu o zaplatenie sankčných úrokov z omeškania z dôvodu nepreukázania nároku na zaplatenie úroku po zániku zmluvného vzťahu účastníkov. Navrhovateľ odôvodnil nárok na sankčný úrok poukazom na sadzobník poplatkov, z čoho je možné vyvodiť, že sa domáhal zmluvného plnenia. Účelovo stotožnil pojmy sankčný úrok z omeškania a zmluvná pokuta napriek tomu, že vo všeobecných obchodných podmienkach uvedené nároky jednoznačne rozlišuje. Za potrebné považoval uviesť, že navrhovateľ nepredložil a nepreukázal nárok na zaplatenie akejkoľvek sankcie, vrátane zmluvnej pokuty, nakoľko všeobecné obchodné podmienky sú účinné od 1. 5. 2012 a zmluva s odporkyňou bola uzatvorená dňa 5. 9. 2006. Pokiaľ predložil časť sadzobníka účinného od 1. 7. 2012, odôvodňujúci úrok vo výške 28 % ročne, je v sadzobníku výslovne uvedený ako úrok z omeškania pri nepovolenom prečerpaní účtu, nie sankčný poplatok. Predložený listinný dôkaz všeobecné obchodné podmienky účinné od 1. 5. 2012 v spojení so sadzobníkom účinným od 1. 7. 2012, ako aj predložený sadzobník bez uvedenia dátumu, ani minimálnym spôsobom nepreukazujú platnú dohodu o zmluvnej pokute písomnou formou medzi účastníkmi konania v čase uzatvorenia zmluvy. Čo sa týkalo navrhovateľom uplatňovaného zmluvného sankčného úroku, tento podľa názoru okresného súdu tiež nebolo možné priznať, úrok za požičanie peňazí prislúcha veriteľovi do doby splatnosti dlhu. Po uplynutí lehoty splatnosti prislúcha veriteľovi úrok z omeškania. Zmluvný úrok je odplata za užívanie požičanej istiny. Je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, t.j. spolu s istinou. Taktiež zamietol žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 36,87 Eur od 17. 9. 2008 do zaplatenia, s tým že výkon práva navrhovateľa na zaplatenie úrokov z omeškania vo vzťahu k odporkyňi je v rozpore s dobrými mravmi. Dôvody okresný súd vzhliadol v mimoriadne nepriaznivých sociálnych pomeroch odporkyne s tým, že ani žalovaným rozhodnutím navrhovateľ na svojich majetkových pomeroch nebude dotknutý. Zároveň umožnil odporkyňi dlh splácať v mesačných splátkach po 5,- Eur mesačne a o náhrade trov konania rozhodol postupom podľa § 142 ods. 2 O.s.p. s prihliadnutím na pomer úspechu a neúspechu účastníkov v spore.

V zákonnej lehote proti rozsudku okresného súdu doručil odvolanie navrhovateľ, čo do výroku, ktorým okresný súd vo zvyšku jeho návrh zamietol. Poukazoval na čl. III. bod 23 VOP s tým, že ak účet odporcu dosiahne debetný (záporný) zostatok, je navrhovateľ oprávnený účtovať si sankčný poplatok, ktorého výška je stanovená podľa príslušného sadzobníka poplatkov, ktorý navrhovateľ zverejňuje spôsobom uvedeným v čl. I. bod 7 VOP. Podľa sadzobníka poplatkov navrhovateľa sankčná úroková sadzba predstavuje 20 % ročne do 30. 6. 2012, 28 % ročne od 1. 7. 2012 do zaplatenia, v nadväznosti na čo ustálil, že má nárok na 20 % sankčný poplatok zo sumy 39,13 Eur od 17. 9. 2008 do 30. 6. 2012 a 28 % sankčný poplatok zo sumy 39,13 Eur od 1. 7. 2012 do zaplatenia. Pokiaľ okresný súd zamietol jeho nárok na zákonný úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 39,13 Eur od 17. 9. 2008 do zaplatenia, poukazoval na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 21Cob/40/2009, z ktorého jednoznačne vyplýva, že úrok z omeškania za porušenie zmluvného záväzku omeškaním splnenia peňažného záväzku je zákonným úrokom, ktorý vyplýva priamo zo zákona, preto pokiaľ okresný súd jeho návrh v tejto časti zamietol, mal za to, že postupoval v rozpore nielen s čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ale i s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Navyiac podľa neho svoje rozhodnutie ani náležitým spôsobom podľa § 157 ods. 2 O.s.p. nezdôvodnil, a preto žiadal rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým jeho nárok vo zvyšku zamietol, zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 O.s.p. rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako správny potvrdil. V ostatnej časti, ktorá odvolaním účastníkov napadnutá nebola, ponechal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Po preskúmaní veci krajský súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam a vyvodil správny právny záver. Svoje rozhodnutie napokon náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil (§ 157 ods. 2 O.s.p.).

Pokiaľ navrhovateľ nárok na zaplatenie sankčného poplatku odvodzoval od príslušného sadzovníka poplatkov, podľa ktorého mu do 30. 6. 2012 patrilo 20 % ročne z povoleného prečerpania na osobnom účte a od 1. 7. 2012 28 % ročne, i krajský súd považoval za potrebné uviesť, že navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal, že by mu uvedené sankčné úroky prináležali i za obdobie pred odstúpením navrhovateľa od zmluvy uzatvorenej s odporkyňou, teda pred dátumom 10. 9. 2008. Krajský súd sa stotožnil s argumentáciou okresného súdu o tom, že po zániku zmluvy nebol daný dôvod účtovať odporkyni ďalšie úroky a ani poplatky za službu balík Výhoda a taktiež pokiaľ žiadal priznať zmluvný sankčný úrok navrhovateľ, je potrebné uviesť, že zmluvný úrok je odplata za užívanie požičanej istiny, je splatný so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, t.j. spolu s istinou. Doba splatnosti úrokov sa tak zhoduje s dobou splatnosti úveru, pričom zo zákonnej úpravy nevyplýva, že po splatnosti nezaplateného debetného zostatku sa úročí istina úveru do zaplatenia. Do vrátenia peňažných prostriedkov prislúchajú úroky len v prípade vrátenia peňažných prostriedkov pred dobou splatnosti. Navyiac, uvedený záver vyplýva i z podstaty zmluvného úroku, ktorý je odplatom za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú dlžníkovi do doby splatnosti, nakoľko veriteľ finančné prostriedky po lehote splatnosti neposkytuje.

Pokiaľ sa týkalo navrhovateľom uplatneného úroku z omeškania, aj v tejto časti sa krajský súd i napriek tomu, že sa jednalo o zákonný úrok, vyplývajúci priamo zo zákona, stotožnil s postupom okresného súdu, nakoľko v danom prípade správne aplikoval zásady vyplývajúce z § 3 Občianskeho zákonníka a prihliadol na sociálnu situáciu odporkyne, túto porovnal s majetkovými pomermi na strane navrhovateľa a s prihliadnutím i na samotný predmet konania i krajský súd považoval za potrebné uviesť, že v danom prípade nič nebránilo navrhovateľovi odstúpiť od zmluvy omnoho skôr, zabrániť odstúpením od zmluvy tomu, aby sa navyšoval debetný zostatok na účte odporkyne. Navyiac, ani v konaní nevyčíslil, za aké obdobie debetný zostatok odporkyne vznikol, z akých položiek pozostával, a teda či suma ním vyčísleného debetného zostatku v skutočnosti zodpovedá dlhu, ktorý je odporkyňa navrhovateľovi povinná uhradiť. Odporkyňa sa proti rozsudku okresného súdu neodvolala, preto krajský súd rozsah preskúmania napadnutého rozsudku obmedzil iba na tú časť rozhodnutia, v ktorej okresný súd nároky navrhovateľa vo zvyšku zamietol. Po vyhodnotení všetkých okolností daného prípadu, tak jednotlivo, ako i vo vzájomných súvislostiach, krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako správny, podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila, nevyčíslila a ani z obsahu spisu krajský súd nezistil, že by jej účelne vynaložené výdavky v súvislosti s odvolaním navrhovateľa vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e**.